ματριχιαστική ἡ ἐντύπωσις αὐτή. Σιδερένια χονδρὰ κάγκελα, χωμένα βαθειά καὶ στερεὰ μέσα στὸ λιθόστρωτο τοῦ διαδρόμου καὶ ποὺ ἔφθαναν ὡς τὸν θόλο, ἐχώριζαν τοὺς ἐπισκέπτας ἀπὸ τὴν σκηνὴν ποὺ ἐπρόκειτο νὰ ἀντικρύσουν. Ἦταν μιὰ σκηνὴ φρικτή, ἀπαίσια, ἀνατριχιαστική. Μέσα ἀπὸ τὰ κάγκελα ἔβλεπε κανεὶς στὸ μισοσκόταδο μερικὰ κερένια ὁμοιώματα ἀνθρώπων.

Ἦταν ὁμοιώματα βασανιστῶν ποὺ φοροῦσαν τὶς ἴδιες στολὲς ποὺ φοροῦσαν καὶ οἱ βασανισταὶ τοῦ Μεσαίωνος. Ὅλα αὐτὰ τὰ ὁμοιώματα ἦσαν τοποθετημένα γύρω ἀπὸ μία γυναίκα πισθάγκωνα δεμένη ἐπάνω σ' ἕνα μεσαιωνικὸ ἀναλόγιο μαρτυρίου.

Τὸ πρόσωπο καὶ τὸ σῶμα τῆς γυναικὸς ἐκείνης ποὺ ἀποτελοῦσε το κύριο πρόσωπο τῆς σκηνῆς τοῦ ἔδιναν τὴν ἐντύπωση ὅτι δὲν ἐπρόκειτο περὶ ὁμοιώματος, ἀλλὰ περὶ ζωντανῆς γυναικός. Ἐνόμιζε κανεὶς πὼς ἔβλεπε τὰ ξεπετάγματα τῶν νεύρων της καὶ τῶν ἀρτηριῶν της, ἐνόμιζε πὼς ἔβλεπε τὰ μάτια της νὰ κινοῦνται καὶ τὸ στῆθος της νὰ ἀνεβοκατεβαίνῃ λαχανιασμένα.

Ὅλοι οἱ περιηγηταὶ μὲ ἐντεταμένη τὴν περιέργειά τους, μὲ συγκίνησι σχεδὸν εἶχαν καρφώσει τὰ μάτια τους ἐπάνω της.

Ὁ πυροδεσπότης εἶπε τότε μὲ τὴν μονότονη φωνή του, ἡ ὁποία ὅμως τὴν φορὰ αὐτὴ εἶχε κάτι τὸ παγερό :

—Αὐτὴ εἶνε ἡ σύζυγος τοῦ βαρώνου ντὲ Σαμπλιὲ ἡ ὁποία ἀφοῦ ἐπρόδοσε τὴν συζυγικὴ πίστι ὑπέστη ἐδῶ σ' αὐτὸ τὸ ὑπόγειο, στὴν θέσι ἐκείνη ποὺ βλέπετε, τὰ χειροτερα μαρτύρια γιὰ νὰ μαρτυρήσῃ τὸ ὄνομα τοῦ συνενόχου της. Παρ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἤθελε νὰ μαρτυρήσῃ τὸ ὄνομά του. Ἡ σκηνὴ αὐτὴ ἔγινε στὶς 13 Μαΐου τοῦ 1592 ὅπως ἀκριβῶς τὴν βλέπετε αὐτὴ τὴν στιγμή...

Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ἐσταμάτησε.

Ἐκείνη ὅμως τὴν στιγμὴ μιὰ τρομερὴ κραυγὴ ἀκούσθηκε ποὺ ἀντήχησε μὲ ἀπαίσια ἠχὼ στὶς ἄκρες τοῦ διαδρόμου :

—Βέρθα !...Βέρθα !...

Καταπτοιτνος, μὲ τὰ μάτια γουρλωμένα, τρέμοντας ὁλόκληρος ὁ Μπελβὰν εἶχε ὁρμήσει μὲ μανία, εἶχε ἁρπάξει τὰ σιδερένια κάγκελα καὶ τὰ κούναγε φρενιασμένα μὲ μιὰ δύναμι ὑπεράνθρωπη. Καὶ ὅμως δὲν κατώρθωσε νὰ τὰ μετακινήσῃ.

Ὅλοι οἱ παριστάμενοι ἐνόμισαν πὼς ἔβλεπαν τὸ σῶμα τῆς βασανιζομένης καὶ τὸν λαιμό της νὰ τεντώνωνται σὰν νὰ ἤθελε ἡ καϊμένη νὰ ἀνασηκώσῃ τὸ κεφάλι της.

Σὲ μιὰ στιγμὴ ὁ Μπελβὰν παράτησε τὰ σιδερένια κάγκελα, ὥρμησε πρὸς τὸν πυροδεσπότη καὶ τὸν ἁρπαξε ἀπὸ τὸν λαιμὸ μουγκρίζοντας καὶ βγάζοντας ἀφροὺς ἀπὸ τὸ στόμα του.

— Ἄθλιε ! Τιποτένιε ! Δίμαε ! Τὸ ἤξερα καλὰ πὼς εἶνε ζωντανή.

Ἐπηκολούθησε μιὰ τρομερὴ συμπλοκή. Ὁ Ἐρνεκοὺρ καὶ μερικοὶ ἄλλοι ἀπὸ τοὺς ἐπισκέπτας ἔτρεξαν καὶ μπῆκαν στὴν μέση γιὰ νὰ γλυτώσουν τὸν πυροδεσπότη. Ἐκεῖνος μόλις κατώρθωσε να ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ ὑπερανθρωπο σφίξιμο τῶν χεριῶν τοῦ Μπελβιὰν ἐξαφανίσθη σρύνοντας συγχρόνως καὶ τὰ φῶτα ὅλων τῶν ὑπογείων διαδρόμων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἕνα πλῆθος ὑπηρετῶν ἔτρεξαν καὶ ἅρπαξαν τὸν Μπελβιὰν ποὺ ἄφριζε κι' ἐφώναζε :

— Χωροφύλακες ! Φωνάξτε χωροφύλακες. Σᾶς λέω πὼς εἶνε ζωντανή, ὅτι τὴν βασανίζει χρόνια ὁλόκληρα τώρα γιατὶ ἀγαποῦσε ἐμένα.

***

Ἔπειτα ἀπὸ μερικὲς ὧρες ὁ Ἐρνεκοὺρ ποὺ εἶχε γυρίσει στὸ ξενοδοχεῖο διηγόταν στὸν ξενοδόχο καὶ τοὺς ἄλλους περιέργους.

— Ἐδέησε νὰ τὸν δέσουμε ! Τρελλάθηκε ξαφνικὰ ὁ καϊμένος, τὸν ἔπιασε μανία ! Καϊμένο παιδί ! Πάντοτε τὸ ὑποψιαζόμουν ὅτι μποροῦσε νὰ χάσῃ τὸ μυαλό του ! Τί κάνει ὁ ἔρωτας ποὺ νὰ πάρῃ ὁ διάβολος νὰ πάρῃ ! Ἀγαποῦσε τὴν γυναίκα τοῦ Ράουζαν ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὸν χώρισαν ξαφνικὰ χωρὶς ποτὲ του νὰ μάθῃ ποῦ βρίσκεται. Ἡ σύμπτωσις δὲ ὅτι ὁ Ράουζαν εἶνε ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πύργου καὶ ὅτι ἡ κερένια ἐκείνη κοῦκλα ἔμοιαζε μὲ τὴν πεθαμένη τὸν ἔκαναν νὰ τρελλαθῇ. Φαντάσθηκε ὁ δυστυχισμένος ὅτι ἔβλεπε τὴν γυναίκα ποὺ ὁ θάνατός της τὸν ἔκανε ἀπαρηγόρητον. Φαντασθῆτε ὅτι ὁ πυροδεσπότης ποὺ τὸν λυπήθηκε ἔβαλε καὶ τὸν ξαναπῆγαν πάλι στὸ ὑπόγειο γιὰ νὰ δῇ τὴν κοῦκλα ἐκείνη καὶ νὰ πεισθῇ ὅτι ἦταν κερένια. Καὶ ὅμως οὔτε αὐτὸ τὸν καθησύχασε. Ἐξακολουθεῖ νὰ βρίζῃ τὸν Ράουζαν καὶ νὰ τὸν κατηγορῇ ὅτι ἀντικατέστησε τὴν πραγματικὴ γυναίκα μὲ μιὰ κερένια ποὺ τὴν εἶχε δῆθεν ἕτοιμη κάπου ἐκεῖ κατω, γιὰ πᾶν ἐνδεχόμενον

Ὁ Ἐρνεκοὺρ κοντοστάθηκε λιγάκι καὶ ἔπειτα εἶπε σκεπτικός.

—Καὶ ὅμως καὶ μεῖς οἱ ἄλλοι πιστέψαμε πὼς ἐβλέπαμε... μάλιστα πὼς ἐβλέπαμε τὴν γυναίκα ἐκείνη νὰ κινεῖται. πιστέψαμε πὼς ἦταν ζωντανή. Ὦ ! Ἂν τὸ παραδεχθῇ κανεὶς αὐτὸ θὰ ἦταν τρομερό. Προτιμῶ νὰ πιστεύω ὅτι ὁ Μπελβὰν τρελλάθηκε!

Καὶ ὁ Ἐρνεκοὺρ εὐσυνείδητα ἐφρόντισε νὰ κλεισθῇ ὁ φίλος του στὸ τρελλοκομεῖο καὶ δὲν ἐνδιαφέρθηκε πιὰ γιὰ τὴν δυστυχισμένη ποὺ μαρτυροῦσε στὰ ὑπόγεια τοῦ πύργου.

H. J. Magog

ΔΗΣΜΟΝΗΜΕΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΑΠΟΔΡΑΣΕΙΣ

Ἡ ἀπόδρασις τοῦ Ἡγησιστράτου. Πῶς ἔκοψε τὸ πόδι του. Περιπλανήσεις καὶ περιπέτειαι. Πῶς τὸ ἔσκασε ὁ Γκρότης. Μέσα στὸ κασσένι τῶν ἁπλύτων. Ἡ ὑπομονὴ τῆς συζύγου του. Ἡ ἀπόδρασις τοῦ λόρδου Νιλισνταΐὺλ. Πῶς ἐξηπάτησε τοὺς φύλακας βοηθείᾳ τῆς συζύγου του.

Ὁ ἀρχαῖος μάντης Ἡγησίστρατος ὁ Ἠλεῖος, συλληφθεὶς ἀπὸ τοὺς Σπαρτιάτας οἱ ὁποῖοι τὸν ἐμισοῦσαν θανασίμως γιὰ τὰ κακὰ ποὺ τοὺς εἶχε κάμει, ἐφυλακίσθη, ἀφοῦ προηγουμένως, γιὰ κάθε ἀσφάλεια, ἔκλεισαν τὸ πόδι του μέσα σ' ἕνα σιδερένιο κλοιό.

Κατα τύχην, μέσ' τὸ κελλὶ τοῦ Ἡγησιστράτου βρισκόταν ἕνα μαχαῖρι. Ὁ μάντης τὸ πῆρε, καὶ χωρὶς νὰ διστάσῃ διόλου, ἔκοψε τὸ πόδι του καὶ τὸ ἐλευθέρωσεν ἔτσι ἀπὸ τὸν σιδερένιο κλοιό! Κατόπιν, χωρὶς νὰ δίνῃ τὴν παραμικρὴ προσοχὴ στοὺς τρομεροὺς πόνους ποὺ τοῦ προκαλοῦσε τὸ κρεουργημένο του πόδι, ἄνοιξε μιὰ τρύπα στὸν τοῖχο καὶ ἐδραπέτευσε ἀπὸ τὴν φυλακή του. Ὕστερα δὲ ἀπὸ πολλὲς ταλαιπωρίες, βαδίζοντας τὴ νύχτα καὶ κρυβόμενος τὴν ἡμέρα, κατώρθωσε τέλος κι' ἔφθασε στὴν Τεγέα ὅπου ἦταν ἀσφαλής.

Ὅταν δὲ πλέον γιατρεύθηκε, παρήγγειλε καὶ τοῦ κατασκεύασαν ἕνα ψεύτικο, ξύλινο πόδι πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ φυσικοῦ του, τὸ ὁποῖον ἐθυσίασεν χάριν τῆς ἐλευθερίας του!...

***

Ἰδοὺ τώρα καὶ ὁ πρωτότυπος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐδραπέτευσεν ἀπὸ τὸν τρομερὸ πύργο τοῦ Λουβιγνστάϊν, ὁ περίφημος ὁλλανδὸς νομομαθὴς καὶ διπλωμάτης Γκρότης.

Ἐν ὅσῳ βρισκόταν ἀκόμη ἐγκάθειρκτος ὁ Γκρότης, τοῦ ἔφερναν κάθε τόσο στὴν φυλακὴ ἕνα μεγάλο κασσόνι ὅπου ἐστοίβαζε τὰ ἁπλυτά του ροῦχα. Οἱ φύλακές του, στὴν ἀρχή, πρὶν φέρουν τὸ κασσόνι στὸ κελλί του, καὶ πρὶν τὸ πάρουν κατόπιν γιὰ νὰ τὸ ἐπιστρέψουν στὴν πλύστρα, τὸ ἀνοιγαν καὶ τὸ ἐξήταζαν καλά. Στὸ τέλος ὅμως βαρεθῆκαν νὰ τὸ ἀνοίγουν, καὶ τὸ ἀφῆναν νὰ περνᾶ ἐλεύθερα. Ἡ γυναῖκα τοῦ ἐγκαθείρκτου τὸ παρετήρησε αὐτό, καὶ ὑπέβαλε στὸν ἄνδρα της τὴν ἰδέα νὰ δραπετεύσῃ μπαίνοντας μέσα στὸ κασσόνι αὐτό. Ἔτσι καὶ ἔγινε.

Ὁ Γκρότης ἄνοιξε μερικὲς τρύπες στὸ κασσόνι γιὰ νὰ μπορεῖ ν' ἀναπνέῃ, κρύφθηκε κατόπιν μέσα σ' αὐτὸ καὶ ἡ γυναῖκα του παρέμεινε στὸ κελλί του ὑποκριονομένη ὅτι περιποιεῖτο τὸν ἀσθενοῦντα δῆθεν ἄνδρα της, γιὰ νὰ ἐξαπατήθοῦν ἀσφαλέστερα οἱ φύλακες. Τὸ κιβώτιο ἐπέρασε ἐν τῷ μεταξὺ μπρὸς στοὺς φύλακας, χωρὶς νὰ συμβῇ τίποτε τὸ δυσάρεστο καὶ ὁ Γκρότης μετεφέρθη κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, στὴν πλύστρα τῶν φυλακῶν ὁπόθεν τῶσασε γιὰ τὴν Ἀμβέρσα μεταμφιεσμένος σὲ ξυλουργό.

Ἡ γυναίκα του εἶχε τὴν ὑπομονὴ νὰ μείνῃ κλεισμένη μέσα στὸ κελλὶ τοῦ ἀνδρὸς της ἐπὶ μέρες ὁλόκληρες. Καὶ μόνον ὅταν ὑπελόγισεν ὅτι ὁ Γκρότης θὰ βρισκόταν πλέον ἐν ἀσφαλείᾳ ἐκάλεσε τοὺς φύλακας καὶ σκάζοντας στὰ γέλοια, τοὺς ἐδήλωσεν ὅτι «τὸ πουλὶ εἶχε πετάξει» !...

***

Μετὰ τὴν ἀτυχῆ ἔκβαση τῆς ἀποπείρας τοῦ δυστυχοῦς Ἰακώβου γιὰ ν' ἀνακτήσῃ τὸν θρόνο τῆς Ἀγγλίας, οἱ ἄγγλοι εὐγενεῖς ποὺ τὸν εἶχαν βοηθήσει στὸ ἐγχειρημά του αὐτὸ κατεδικάσθησαν σὲ θάνατο.

Μεταξὺ αὐτῶν συγκατελέγετο καὶ ὁ λόρδος Νιλισνταΐὺλ. Ἡ ἐκτέλεσις εἶχεν ὁρισθῆ γιὰ τὴν 16 Μαρτίου 1716. Τὴν προηγούμενη μέρα ἐπέτρεψαν στὰς συζύγους τῶν καταδικασθέντων νὰ τοὺς ἐπισκεφθοῦν γιὰ νὰ τοὺς ἀποχαιρετήσουν για τελευταία φορά. Ἡ Μιλαίδη Νιλισνταΐὺλ εἰσῆλθε στὴ φυλακὴ ὑποβασταζομένη ἀπὸ δυὸ πιστές της ὑπηρέτριες, καὶ κρατῶντας ἕνα μαντῆλι στὰ μάτια της. Μόλις βρέθηκε μέσα στὸ κελλὶ τοῦ ἀνδρός της, τοῦ ὑπέβαλε τὴν ἰδέα νὰ φορέσῃ τὰ ροῦχα της καὶ νὰ δραπετεύσῃ. ...Ἔτσι, πράγματι, καὶ ἔγινε.

Ὁ λόρδος φόρεσε τὰ ροῦχα τῆς γυναικός του καὶ βγῆκε ἀπ' τὴ φυλακὴ μὲ τὸ μαντῆλι στὰ μάτια, οὔτως ὥστε δὲν τὸν ἀνεγνώρισε κανείς. Στὴν πόρτα τῆς φυλακῆς τὸν ἀνέμενε τὸ ἁμάξι.

Μπῆκε μέσα καὶ τράβηξε πρὸς τὴν παραλία ὅπου βρῆκαν ἕνα ἱστιοφόρο ἕτοιμο νὰ πλεύσῃ στὴ Γαλλία. Ἔτσι σὲ λίγο, ὁ λόρδος ταξείδευε μακρὰν τῆς Ἀγγλίας...

Τὸ πρωΐ τῆς ἑπομένης ἔστειλαν μέσα στὸ κελλὶ τοῦ λόρδου ἕναν ἀξιωματικὸ γιὰ νὰ τὸν συνοδεύσῃ ἕως τὸ ἰκρίωμα. Φαντάζεσθε ὅμως τὴν κατάπληξί του ὅταν ἀντὶ τοῦ φυλακισμένου βρῆκε ἐκεῖ τὴν σύζυγο τοῦ καταδίκου!

Ἡ λαίδη Νιλισνταΐὺλ κατὰ διαταγὴν τοῦ διευθυντοῦ τῶν φυλακῶν ἀπεφυλακίσθη ἀμέσως καὶ πῆγε νὰ συναντήσῃ τὸν ἄνδρα της στὴν Γαλλία.